

BIBLIOTECA DE LLAVORS

Estirabec

Origen de la llavor: Conservació i reproducció:

Varietat tradicional
vinculada a l'horta del Vallès.
Referències escrites l'any
1858.

Llavors Orientals i Banc de
Llavors del Vallès Oriental.

1 2

Característiques:

L'estirabec és una varietat tradicional de pèsol de mata alta, que pot superar els 1,5 metres d'alçada i necessita entutorat. Presenta una planta de color verd clar, amb els nervis de les fulles ben marcats i flors de color lila. Les tavelles són amples i aplanades. A diferència dels pèsols destinats al consum en gra, es cull quan la tavel·la encara és tendra i es consumeix sencera, amb la llavor a l'interior.

Sembra i cultiu:

Es sembra directament a terra entre els mesos d'octubre i febrer, tot i que al Vallès Oriental també es recomana sembrar-lo durant els primers mesos de l'any. Durant el cultiu, necessita entutorat, que es pot fer amb canyes, malles o branques llargues de poda. És recomanable mantenir una certa humitat del sòl. La collita es fa de manera primerenca, quan les tavelles comencen a granar i abans que les llavors s'hagin desenvolupat completament.

Recollecció de llavors:

Per obtenir llavor per a la temporada següent, cal deixar algunes plantes sense collir i permetre que les tavelles completin la maduració.

Les tavelles destinades a llavor es deixen assecar a la planta fins que presentin un aspecte apergaminat i les llavors es puguin notar i sentir a l'interior. Un cop seques, es cullen i se n'extreuen les llavors.

És important seleccionar les plantes que responguin millor a les característiques pròpies de la varietat i conservar les llavors en un lloc sec, fresc i protegit de la humitat. En el cas del pèsol, també cal vigilar l'atac del corc. Una pràctica de conservació és congelar la llavor ben seca durant uns dies i, posteriorment, guardar-la en un recipient hermètic.

Aquest projecte compta amb la col·laboració de: